

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 141

мај 2011

R.R. против Полска - 27617/04

Пресуда 26.5.2011 [Секција IV]

Член 3

Понижувачко постапување

Нечовечко постапување

Недостапност на пренатални генетски тестови што резултирало со неможност да се изврши абортус врз основа на абнормалност на фетусот: *повреда*

Факти – По ултразвучен скен извршен во тек на осумнаесетата седмица од бременоста, апликантката била информирана за можна малформација на фетусот. Таа веднаш изразила желба да изврши абортус доколку се потврди дијагнозата. Било препорачано да и' се изврши генетско испитување по пат на амниоцитеза, но тоа се случило дури во дваесет и третата седмица од бременоста, откако нејзиниот лекар и низа други лекари одново и одново одбивале да и' дадат упат. Таа повторно безуспешно побарала абортус. Сепак, до моментот – две седмици подоцна - кога ги добила резултатите што потврдувале дека фетусот страда од Тарнеров синдром, било предоцна за абортус*. Иако не успеала во обидот лекарите да се гонат судски, апликантката добила надомест во граѓанска постапка, и за пропуштањето на лекарите да ги извршат генетските тестови на време, и за тоа што не го документирале своето одбивање да и' издадат упат.

Право – Член 3: Апликантката повеќе пати се обидела да добие пристап кон генетско тестирање што би ја потврдило или одрекло дијагнозата за можна малформација. Сепак, определувањето дали таа треба да има пристап кон генетско тестирање, како што препорачале лекарите, било нарушено со одолговлекување, конфузност и недавање соодветни совети и информации. Не беше оспорено дека само генетски тестови можеле објективно да утврдат дали почетната дијагноза била коректна. Никогаш не беше спорено, ниту покажано дека генетското тестирање како такво било недостапно заради недостиг на опрема, медицинска експертиза или финансии. Домашното законодавство недвосмислено наметнува обврска на државата во случаи на сомневање за генетско нарушување или проблеми во развојот, да осигура непречен пристап кон пренаталните информации и тестирања. Исто така, тоа наметнува генерална обврска на лекарите да им ги дадат на пациентите

неопходните информации за нивниот случај и им дава на пациентите право да добијат сеопфатни информации за нивното здравје. Оттука, постоел спектар на недовосмислени правни одредби во сила во релевантното време, специфицирајќи ги позитивните обврски на државата кон бремените жени, во врска со пристапот кон информациите за нивното здравје и здравјето на фетусот.

Апликантката била во ситуација на голема ранливост. Како резултат на одолговлекувањето на здравствените работници, таа морала да издржи шест седмици на болна неизвесност во врска со здравјето на нејзиниот фетус, и покрај законската обврска за здравствените работници соодветно да ги признаат и да одговорат на нејзините причини за загриженост. Не е водено сметка за временскиот аспект на маката на апликантката и таа на крајот ги добила резултатите на тестовите кога веќе било доцна да донесе информирана одлука за тоа дали да ја продолжи бременоста или да изврши законит абортус. Апликантката, оттука, била понижена и, според Судот, нејзиното страдање во има досегнато минималниот праг на суровост согласно Член 3.

Заклучок: повреда (шест наспрема еден глас)

Член 8: Полското право, како што е применето во случајот на апликантката, немало делотворни механизми што би и' овозможиле на апликантката да побара пристап кон дијагностички услуги, што би биле решавачки за можноста да го оствари своето право да донесе информирана одлука за тоа дали да побара законит абортус. Како последица на ова, примената на домашното право дошла во впечатлива насогласност со теоретското право на законит абортус во Полска, а властите, во случајот на апликантката, пропуштиле да ја исполнат својата позитивна обврска да обезбедат делотворно почитување на нејзиниот приватен живот.

Заклучок: повреда (шест наспрема еден глас).

Член 41: EUR 45,000 за непарична штета.

* Според полското право, абортус врз основа на абнормалност на фетусот е можен само во тек на првите дваесет и четири седмици од бременоста.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full

title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.